

РЕШЕНИЕ

№ 4275

гр. София, 11.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 133 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Г. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА
Административно наказателно дело № 20221110207659 по описа за 2022
година

за да се произнесе с решение, взе предвид следното:

Производството е по реда на раздел V към глава III от ЗАНН.

Образувано е след като с решение на АССГ по КНАХД № 2414/ 2022 г. е било отменено решение по НАХД № 7381/2021 г. по описа на СРС, НО, 109 състав, с което е било потвърдено Наказателно постановление (НП) № 5 от 19.04.2021 г., издадено от К.Б.Д. – Главен секретар на Държавна агенция „Електронно управление“ (ДАЕУ), гр. София, с което на основание чл. 63, ал. 1 от ЗЕУ, за нарушение на чл. 8, ал. 2 от ЗЕУ, на Г. Х. С., в качеството му на Главен секретар на Министерство на земеделието, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева, и делото е било върнато на СРС за разглеждане от друг съдебен състав.

Недоволен от НП е останал Г. С., който го обжалва в срок. В жалбата излага съображения против обжалвания акт. Сочи, че липсва достатъчно ясно описание на нарушението, което се изтъква като съществено процесуално нарушение, както и че не е доказано, че към посочената в наказателното постановление дата услугата не е била достъпна и по електронен път. В обстоятелствената част на постановлението не била посочена нарушената разпоредба. Твърди се, че е извършено само формално позоваване за маловажност на първите три нарушения, както нарушението по т. 4 от НП не се отличава от нарушенията, визирани в предходните точки, които били квалифицирани като маловажен случай. Сочи се, че със заповед на Министъра на МЗГХ са определени документи, които се изготвят и/или на

хартиен носител с оглед тяхната специфика. Релевирани са доводи, че в ДАЕУ са входираны заявления за разработване на електронни форми за административни услуги с дата, предхождаща тази на съставения АУАН. Прави се искане обжалваното НП да бъде отменено. При евентуалност се излагат съображения за маловажност на случая по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, нередовно призован. Производството е протекло с приложение на чл. 61, ал. 4 от ЗАНН, доколкото жалбоподателят е търсен, но не е намерен на адреса.

Процесуалният представител на въззиваемата страна изразява становище, че НП следва да бъде потвърдено като законосъобразно, издадено при спазване на закона, след извършена проверка и законосъобразно съставен акт.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

На основание Заповед № ДАЕУ-15996/12.08.2020 г. на Председателя на ДАЕУв периода 17.08.2020 г. до 30.08.2020 г. е извършена проверка по документи, без посещение на място, на МЗХГ за спазване на изискванията на ЗЕУ и подзаконовите актове за прилагането му. В резултат на направените констатации при проверката е изготвен Протокол с изх. № 53/2.9.2020 г., съгласно който са дадени задължителни предписания на Министъра на земеделието, храните и горите – г-жа Д.Т.. Протоколът е бил връчен на Министъра на земеделието, храните и горите на 3.9.2020 г. чрез системата за сигурно електронно връчване, от когато е започнал да тече срокът за изпълнение на предписанията. В ДАЕУ били депозирани две писма, в първото от които Главният секретар на МЗХГ е изразил писмено становище по направените в протокола констатации, заключения и задължителни предписания, а второто съдържало описание и доказателства за предприети действия по изпълнение на дадените указания. В резултат на проверка за изпълнението им след изтичане на срока е съставен констативен протокол с изх. № КП-92/17.11.2020 г., в който било констатирано, че три от дадените шест предписания са изпълнени и нарушенията, описани в тях са били преустановени, а за останалите три (тези по 10, ал. 1, 2 и 3 от ЗЕУ съответно), които не са били изпълнени в указания срок бил съставен АУАН № 4/27.11.2020 г. В акта освен тези три нарушения било вменено и нарушение по чл. 8, ал. 2 от ЗЕУ, каквото не било констатирано в КХ № 53/2.9.2020 г., но пък било констатирано в КП изх. № КП-92/17.11.2020 г. По отношение на част от описаните в него нарушения, АНО е приел, че представляват маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, като за това, че всички административни услуги в рамките на МЗХГ не се прилагат и по електронен път е издал обжалваното НП № 5 от 19.04.2021г., издадено от К.Б.Д. – Главен секретар на Държавна агенция „Електронно управление“ (ДАЕУ), гр. София, с което на основание чл. 63, ал. 1 от ЗЕУ, за нарушение на чл. 8, ал. 2 от ЗЕУ, на Г. Х. С., в качеството му на Главен секретар на Министерство на

земеделието, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500 лева. АНО е приел в мотивите на НП, че в писмо с рег. № 12-5393/03.11.2020 г. главният секретар на МЗХГ прави изявление, с което признава, че МЗХГ е администрация, която предвид спецификата на дейността си не предлага електронни административни услуги, като не представя аргументи кой закон предвижда особена форма за извършване на тези действия, нито ангажира доказателства.

Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел В. С. Р., който е бил ръководител на проверяващия екип и е съставил процесния АУАН, като съдът кредитира показанията му като подробни, последователни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Въз основа на извършена служебна проверка съдът счита, че АУАН и НП са издадени от компетентните административни органи и е спазена е формата за съставянето им.

Същевременно обаче по делото да не се събраха доказателства, че към датата, на която АНО твърди, че е било осъществено нарушението – 03.11.2020 г., МЗХГ не е предоставяло услугите си и по електронен път. Твърди се, че това е датата, на която жалбоподателят е подписал писмо с изявление, че МЗХГ е администрация, която предвид спецификата на дейността си не предлага електронни административни услуги, но това не установява, че на същата дата това е било така. Няма данни на тази дата да е извършена проверка на това обстоятелство от проверяващите органи. Следва да се отбележи, че това нарушение е констатирано в хода на последваща проверка за изпълнение на предписания, дадени с КП от предходна проверка, в който протокол такова нарушение не е било констатирано. От КП изх. № КП-92/17.11.2020 г. е видно, че твърдяното нарушение по чл. 8, ал. 2 от ЗЕУ е прието за осъществено само въз основа на изявлението на жалб. С. в качеството му на гл. секретар на МЗХГ в цитираното писмо от 03.11.2020 г., като не са правени никакви други проверки в тази насока. Ако действително МЗХГ не е предоставяла никакви електронни услуги към посочената дата, то буди недоумение защо при предходната проверка, извършена през м. 08.2020 г. това не е било констатирано от контролните органи. Ето защо съдът намери, че нарушението по чл. 8, ал. 2 от ЗЕУ не е било извършено от обективна страна.

Съгласно сочената за нарушена разпоредба на чл. 8, ал. 2 от ЗЕУ „административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, са длъжни да предоставят

всички услуги в рамките на своята компетентност и по електронен път, освен ако закон предвижда особена форма за извършване на отделни действия или издаване на съответни актове.“ В случая липсва законова разпоредба, която да изключва приложението на чл. 8, ал. 2 от ЗЕУ по отношение на административни услуги, предоставяни от МЗХГ. Ето защо за МЗХГ като административен орган е съществувало задължение да предоставя всички услуги, които са в компетентностите му, и по електронен път.

Доставчик на електронни административни услуги, според чл. 9, ал. 1 от ЗЕУ, е административен орган, лице, осъществяващо публични функции, или организация, предоставяща обществени услуги, които предоставят електронни административни услуги на гражданите и организациите в рамките на своята компетентност. Доколкото е безспорно, че жалб. Г. С. не е нито административен орган, нито лице, осъществяващо публични функции или организация, предоставяща обществени услуги /с оглед легалните дефиниции на §. 1, т. 1, т. 11 и т. 14 от ДР на ЗЕУ/, то същият не може да бъде субект на нарушението по чл. 8, ал. 2 от ЗЕУ.

При така установеното се налага извода, че деянието, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя, освен че е недоказано, е и несъставомерно, тъй като същият не може да бъде субект на нарушението, което му е вменено във вина.

Предвид това съдът намира, че жалбата е основателна, а обжалваното наказателно постановление неправилно и незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

Не са налице искания за присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 5 от 19.04.2021 г., издадено от К.Б.Д. – Главен секретар на Държавна агенция „Електронно управление“ (ДАЕУ), гр. София, с което на основание чл. 63, ал. 1 от ЗЕУ, за нарушение на чл. 8, ал. 2 от ЗЕУ, на Г. Х. С., в качеството му на Главен секретар на Министерство на земеделието, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административен съд – София - град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____